

I U 1594/2016-15

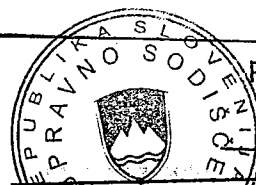

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

28.11.2018

Podpis pristojne
sodne osebe:

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POBLAŠČENEC		
Prejeto:	19-12-2018	Sig. znak: 0319
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeve:	090-6/2015/13	

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Jonika Marflak Trontelj in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT, Masarykova cesta 16, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-6/2015/9 z dne 6. 10. 2016,

na seji 28. novembra 2018

RAZSODILO:

I. Tožbi se ugodi, odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-6/2015/9 z dne 6. 10. 2016 se odpravi in se zadeva vrne istemu organu v ponovni postopek.

II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 15,00 EUR, v roku 15 dni od vročitve te sodbe.

OBRAZLOŽITEV

Informacijski pooblaščenec (toženka) je z izpodbijano odločbo v ponovljenem postopku, na podlagi sodne odločbe tega sodišča I U 896/2015-8 z dne 11. 4. 2016, pritožbi prosilca (v tem postopku stranke z interesom) ugodil in prvostopenjsko odločbo z dne 22. 12. 2014 odpravil ter odločil, da mora tožnik, kot organ, prosilcu v roku 31 dni od vročitve te odločbe v elektronski obliki posredovati tam naštete zapisnike in sklepe kolegija ministra za izobraževanje, znanost in šport ter Urada RS za mladino, za obdobje od 1. 1. 2012 do 1. 9. 2014 (1. točka izreka) ter ugotovil, da posebni stroški v tem postopku niso nastali (2. točka izreka). V obrazložitvi se sklicuje na sodno odločbo Vrhovnega sodišča X Ips.760/2007 z dne 22. 11. 2007 in ugotavlja, da ne more slediti stališču sodišča v sodni odločbi I U 896/2015-8 z dne 11. 4. 2016. Ugotavlja namreč, da se tožnik tudi v ponovljenem postopku, kljub napotilom toženke, ni opredelil do vsakega zapisnika posebej, temveč je škodni test izvedel „generalno“. Takšno dokazovanje nastanka motenj pri delovanju organa pa po mnenju toženke ne zadosti dokaznemu standardu „onkraj dvoma“. Zato ni dokazal obstoja izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ).

- Tožnik se z navedeno odločitvijo ne strinja in v tožbi prvenstveno izpostavlja, da toženka ni upoštevala napotil sodišča v sodbi I U 896/2015-8. Sicer pa vztraja pri svojem stališču, da predstavljajo zapisniki oziroma dokumenti v delu, kjer gre za zapis razprav in sklepov kolegija ministra izjemo od prostega dostopa po 11. točki 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, saj se s to izjemo varuje tako imenovani notranji proces razmišljanja organa. Po mnenju tožnika bi zatrjevana škoda nastala s posredovanjem povzetka razprav in sklepov v kateremkoli od zahtevanih zapisnikov, zato se ni opredeljeval do vsakega zapisnika posebej. Poudarja tudi, da konkretni primer ni podoben pravni in dejanski situaciji iz sodbe I U 1857/2012 z dne 9. 10. 2013. Sodišču predlaga, da tožbi ugoditi ter izpodbijano odločbo odpravi, podrejeno da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženki v ponovni postopek. Hkrati zahteva povrnitev stroškov postopka.
- Toženka v odgovoru na tožbo dodatno pojasnjuje navedbe v izpodbijani odločbi in sodišču predlaga, da tožbo zavrne.
- Tožnik v pripravljalni vlogi z dne 2. 12. 2016 vztraja pri tožbenih navedbah, ki jih dodatno argumentira.
- Stranka z interesom na tožbo ni odgovorila.

K I. točki izreka

6. Tožba je utemeljena.
7. V zadevi ni sporno, da v tem postopku zahtevane informacije (zapisniki in sklepi kolegija ministra za izobraževanje, znanost in šport ter Urada RS za mladino za obdobje od 1. 1. 2012 do 1. 9. 2014) sodijo v delovno področje organa in se nahajajo v materializirani obliki, kar pomeni, da ustrezajo vsem trem osnovnim kriterijem, ki so opredeljeni v prvem odstavku 4. člena ZDIJZ in pomenijo informacijo javnega značaja.
8. Sporno pa je, ali zahtevane informacije predstavljajo izjemo, kar zatrjuje tožnik ves čas postopka, ali pa sodijo med prosto dostopne informacije javnega značaja, kakršno je stališče toženke.
9. Prosilcu se, skladno z 11. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, lahko zavrne zahteva do zahtevane informacije, če podatek izhaja iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa.
10. Glede na to, da je prvi pogoj za obstoj izjeme iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ med strankama nesporen, torej da podatki izhajajo iz dokumentov, ki so bili sestavljeni v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa, je za rešitev upravnega spora pomemben drugi pogoj, in sicer ali bi razkritje takšnih podatkov povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa (tako imenovani specifični škodni test).
11. Sodišče uvodoma ugotavlja, da je toženka v tej zadevi odločala v ponovljenem postopku na podlagi sodne odločbe tega sodišča I U 896/2015-8 z dne 11. 4. 2016, s katero je sodišče zavrglo tožbo Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport zoper 2. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-6/2015/4 z dne 22. 5. 2015 (I. točka izreka), v preostalem delu pa je tožbi ugodilo tako, da je 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-6/2015/4 z dne 22. 5. 2015 odpravilo in zadevo v tem obsegu vrnilo istemu organu v ponovni postopek (II. točka izreka). V ugodilnem delu sodne odločbe je presodilo, da je napačna ugotovitev Informacijskega pooblaščenca (toženke) o odsotnosti argumentov in dokazov o motnjah v delovanju organa (tožnika), če bi prišlo do razkritja spornih dokumentov. Tožbi je ugodilo zaradi bistvenih kršitev določb postopka ter napačne uporabe materialnega prava, to je 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ter nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.
12. Skladno z določbo četrtega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) je organ v primerih, ko sodišče tožbi ugodí, s sodbo izpodbijani upravni akt odpravi in zadevo vrne organu v ponovni postopek, pri tem med drugim vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava.

13. Sodišče ugotavlja, da toženka pri izdaji izpodbijane odločbe, izdane v ponovljenem postopku, ni sledila pravnemu mnenju sodišča glede uporabe materialnega prava (to je 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). Pri tem se sklicuje na sodbo Vrhovnega sodišča X Ips 760/2007-3 z dne 22. 11. 2007, v kateri je le-to zavzelo stališče, da ima upravni organ, ki je pristojen za odločanje, možnost odločiti v nasprotju s pravnim mnenjem in stališči prvostopenjskega sodišča, če ima za to utemeljene razloge. Vendar pa po presoji sodišča takšni utemeljeni razlogi v obravnavanem primeru niso podani oziroma iz obrazložitve izpodbijane odločbe ne izhajajo. Toženka namreč zgolj navaja argumente za svoje materialno pravno stališče. Vendar pa je glede pravilnosti uporabe materialnega prava v tej zadevi (11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ) sodišče že zavzelo stališče v prejšnji sodni odločbi. V zvezi s tem sodišče še ugotavlja, da toženka v ponovljenem postopku ni ugotovila drugačnega dejanskega stanja kot v prvotni, s prejšnjo sodno odločbo odpravljeni odločbi.
14. Ker toženka ni sledila pravnemu mnenju sodišča v sodni odločbi I U 896/2015-8 z dne 11. 4. 2016, je bistveno kršila določbe postopka.
15. Sicer pa sodišče, glede na obrazložitev izpodbijane odločbe v zvezi z (ne)obstojem drugega pogoja po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, dodaja, da je za odločitev v tej zadevi bistvenega pomena, da se zahteva nesporno nanaša na dokumente, ki so nastali izključno za notranjo rabo organa, torej z namenom priprave vsebinskih podlag za delovanje organa samega, in sicer za zapisnike kolegijev, v katerih so bili določeni povzetki sprejetih odločitev, izvedenih nalog in načrtovanih obveznosti organa ali konkretnega javnega uslužbenca. Sodišče pritrjuje tožniku, da bi razkritje takšne notranje komunikacije oziroma razprav znotraj organa, v katerih so izražena stališča ali mnenja, povzetki dogajanj ali izvedenih oziroma načrtovanih nalog, ki so namenjene zgolj interni uporabi (za vsebinsko delo organa), povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Tudi po presoji sodišča bi razkritje teh dokumentov resno ogrozilo oziroma bistveno vplivalo na svobodno in odkrito izražanje stališč, namenjenih interni rabi znotraj organa, ki so za njegovo učinkovito in uspešno delovanje nujno potrebna. Ob razkritju razprav v posameznih zapisnikih se člani ne bi več želeli javno izpostavljati, kar bi pomenilo, da bi bila tudi razprava bolj splošna, kar bi tudi po presoji sodišča vplivala na kakovost dela organa, s čimer bi bil resno ogrožen proces odločanja v organu. Časovna oddaljenost zahtevanih zapisnikov tako za presojo v tej zadevi ni relevantna. Po presoji sodišča je torej tožnik dovolj konkretizirano navedel razloge, ki utemeljujejo zaključek, da bi z razkritjem spornih zapisnikov bile povzročene motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa.
16. Toženka se v obrazložitvi izpodbijane odločbe sicer sklicuje na sodbo Upravnega sodišča I U 1857/2012, vendar pa po presoji sodišča ne gre za enako dejansko in

posledično pravno situacijo. Omenjena zadeva se je namreč nanašala na zahtevo za dostop do „računalniškega izpisa št. 1 dobesednega zapisa 77. redne seje vlade, točka 5A“, ki je bil predhodno tudi že objavljen v medijih. Da bi bili v obravnavani zadevi zahtevani zapisniki in sklepi predhodno že razkriti v medijih, iz izpodbijane odločbe in iz podatkov upravnega spisa ne izhaja. Tožnik pa v tožbi izrecno navaja, da ti dokumenti predhodno niso bili razkriti. Poleg tega se je zahteva za dostop do informacije v omenjeni zadevi nanašala, kot že navedeno, na sejo Vlade RS, v obravnavani zadevi pa na kolegij ministra in Urada RS za mladino, kar je, po presoji sodišča tudi bistvena razlikovalna okoliščina med omenjenim in obravnavanim primerom.

17. Ker je toženka bistveno kršila pravila postopka, je sodišče tožbi ugodilo, izpodbijano odločbo odpravilo (3. točka prvega odstavka 64. člena ZUS-1) ter ji zadevo vrnilo v ponovni postopek (tretji odstavek istega člena tega zakona), v katerem bo morala upoštevati pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava (četrti odstavek 64. člena ZUS-1) v tej sodbi v zvezi s sodno odločbo tega sodišča I U 896/2015-8 z dne 11. 4. 2016. Glede na tožbeni zahtevek pa sodišče še dodaja, da za odločanje v sporu polne jurisdikcije v obravnavani zadevi niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 65. člena ZUS-1.

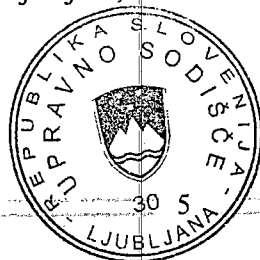
K II. točki izreka:

18. Če sodišče tožbi ugodi in odpravi izpodbijani upravni akt, je tožnik v skladu s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve upravičen do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (Pravilnik o povrnitvi stroškov).
19. Sodišče je zato tožniku priznalo stroške iz prvega odstavka 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov v višini 15,00 EUR. Zadeva je bila namreč rešena na seji, tožnik pa v postopku ni imel pooblaščenca, ki je odvetnik.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 28. november 2018

Predsednica senata:
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe